

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **D. T. H., narozena x**
státní příslušnice x
bytem x
zastoupena advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Příkop 834/8, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení č. j. OAM-01973/TP-2020

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobkyně o trvalý pobyt vedeném pod č. j. OAM-09536/DP-2020.
- II. Žalovaný je povinen žalobkyni zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta, na náhradě nákladů řízení částku 6 114 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou dne 12. 10. 2020 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu rodinného příslušníka občana EU podané dne 5. 2. 2020. V reakci na žádost žalobkyně o vydání opatření proti nečinnosti Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) opatřením ze dne 27. 4. 2020 žalovanému uložila vydat rozhodnutí do 30 dnů od doručení tohoto opatření, avšak ani v den podání žaloby žalovaný o žádosti nerozhodl. Žalobkyně proto žádá, aby soud žalovanému uložil

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

povinnost vydat rozhodnutí o její žádosti ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

2. Žalovaný ve vyjádření namítl, že v řízení nebyl nečinný a uvedl přehled dosud učiněných úkonů v řízení, z jejichž časového sledu podle něj plyne, že řízení probíhalo a probíhá řádně a že žalovaný v řízení činí nezbytné úkony za účelem zjištění, zda žalobkyně splňuje podmínky pro udělení trvalého pobytu. Dodal též, že souběžně probíhá pod č. j. OAM-12480/PP-2019 řízení o žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu, v němž žalovaný zkoumá, zda žalobkyně vůbec je rodinným příslušníkem občana EU. Žalobu proto navrhl zamítnout jako nedůvodnou.
3. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci na výzvu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve lhůtě dvou týdnů nesdělili, že trvají na konání jednání. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, jelikož soud nepokládal za potřebné provádět důkazy nad rámec toho, co plyne ze správního spisu.
4. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené, včetně bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany, jež měla žalobkyně k dispozici ve správním řízení (vydání opatření proti nečinnosti žalovaný nepopírá a je s datem 4. 6. avizováno v kopii spisového přehledu, byť samo o sobě součástí předloženého správního spisu není). Soud se proto zabýval žalobou věcně. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Z předloženého správního spisu, který obsahuje výňatek některých listin ze spisu žalovaného č. j. OAM-01973/TP-2020 spolu s kopií jeho spisového přehledu soud zjistil, že v řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu rodinného příslušníka občana EU ze dne 5. 2. 2020 proběhly v den podání žádosti výsledky žalobkyně a jejího manžela, občana N. r.. Ve spise je dále sdělení Policejního prezidia ČR ze dne 27. 2. 2017, že žalobkyně byla v Norsku vyhoštěna s platností na 5 let z důvodu opakovaného nelegálního vstupu a pobytu na území Norska přesahujícího 6 měsíců. Poslední listinou ve spise je žádost žalovaného o sdělení stavu řízení sp. zn. 51 A 30/2019 před Krajským soudem v Praze o žalobě žalobkyně proti rozhodnutí Komise ze dne 27. 6. 2019, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného zamítající žádost žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu na území ČR. Z předloženého správního spisu i z vyjádření žalovaného tak plyne, že rozhodnutí o žádosti žalobkyně o trvalý pobyt nebylo dosud rozhodnuto.
6. Pro úplnost soud dodává, že z úřední činnosti je mu známo, že na žádost žalovaného zdejší soud dne 20. 5. 2020 sdělil, že rozhodnutí o žalobě žalobkyně vedené pod sp. zn. 51 A 30/2019 nespadá mezi přednostní věci a že s ohledem na pořadí projednávaných věcí nelze rozhodnutí soudu očekávat dříve než v prvním pololetí roku 2021. Nad rámec uvedeného pak soud aktuálně dodává, že s ohledem na zřízení nových soudních oddělení od 1. 1. 2021 byl zmíněný spis přidělen do nového soudního oddělení č. 59 a s ohledem na pořadí spisu v rámci takto přerozdělených věcí lze předpokládat, že k projednání věci dojde nejdříve až ve druhém pololetí tohoto roku.
7. Podle § 169t odst. 6 písm. g) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 255/2019 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) ministerstvo o žádosti rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 87g nebo § 87h.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

8. Ustanovení § 87h zákona o pobytu cizinců upravuje podmínky vydání povolení k trvalému pobytu rodinnému příslušníku občana EU.
9. Soud žalobě na ochranu proti nečinnosti musí vyhovět tehdy, jestliže ke dni vydání rozsudku povinnost žalovaného vydat žalobou požadované rozhodnutí trvá a zároveň již uplynula doba, v níž takové rozhodnutí mělo být vydáno. Zákon o pobytu cizinců přitom stanoví pevnou lhůtu, v níž musí být příslušné rozhodnutí vydáno a nestanoví žádnou, v tomto případě relevantní výjimku (srov. § 169t odst. 9 zákona o pobytu cizinců).
10. Závěr o nečinnosti žalovaného tedy nemůže být zpochybněn potenciálně trvající potřebou uskutečňování dalších dílčích procesních úkonů v řízení o sporné žádosti. To by mohlo být relevantní pouze tehdy, pokud by z tohoto důvodu žalovaný oprávněně přistoupil k přerušení řízení o aktuální žádosti. Z předloženého torza správního spisu však neplyne, že by žalovaný takto postupoval (čímž by došlo ke stavění lhůty), a to ještě před uplynutím lhůty pro vydání žalobou požadovaného rozhodnutí. Pozdější přerušování řízení by přitom již žádné účinky nemělo, neboť lhůta, která již uběhla (a tudíž již neběží), se přirozeně nemůže stavět (srov. obdobně závěr vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20, publikovaném pod č. 2871/2013 Sb. NSS).
11. Ze správního spisu přitom plyne, že žádost žalobkyně podala dne 5. 2. 2020, zákonem stanovená lhůta 60 dnů tudíž uplynula v pondělí dne 6. 4. 2020. Vzhledem k tomu, že žalovaný netvrdí, že by o podané žádosti rozhodl a nic takového neplyne ani z obsahu jím předloženého správního spisu, nezbylo soudu než žalobě v plném rozsahu vyhovět. Žalobkyni navrhovanou pariční lhůtu v délce 30 dnů od právní moci rozsudku soudu přitom soud považuje za přiměřenou (§ 81 odst. 2 s. ř. s.).
12. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal soud náhradu nákladu řízení v celkové výši 6 114 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 4 114 Kč, kterou tvoří odměna za jeden úkon právní služby po 3 100 Kč [sepsání žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a paušální částka jako náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, vše zvýšeno o částku 714 Kč odpovídající 21% DPH z předchozích částek, a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč.
13. Náhradu za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravu zastoupení advokátem [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu] soud žalobkyni nepřiznal z toho důvodu, že z žádosti o opatření proti nečinnosti přiložené žalobkyní vyplývá, že tentýž zástupce žalobkyni zastupoval již v průběhu řízení před žalovaným, a byl tedy s věcí seznámen již před podáním žaloby. V řízení před krajským soudem tak nepřebíral novou věc, která by vyžadovala jeho přípravu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 Azs 334/2016-29, bod 28).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. ledna 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu